

V přítomném případě, jak uvedeno, nikterak není zjištěno, že uraženým četníkům věnováním 300 Kč ve prospěch čsl. červeného kříže mělo se dostat i dostalo nějakého zadostiučinění. Soud má sice právo, uznati na podmíněné odsouzení bez jakéhokoliv zadostiučinění, shledá-li však jeho určení za prospěšné, tu nutno obírat se otázkou, zda-li takové věnování ve prospěch osoby třetí jest zadostiučinění trestním činem poškozenému. Ježto nebylo odpověděno na tuto otázku, nebylo rozhodnuto dle zákona. Bylo proto dle §§ 292, 479 tr. ř. uznati právem, jak nahoře uvedeno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. července 1921 č. j. Kr. II. 467-21.

Dr. Funtíček.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Bureau International du Travail. Série législative. Tome I. 1920. Genève. 1923.

Válka světová zničila spoustu statků hmotných, zhoubné její účinky lze však znamenati i na osobních statcích tělesných i duševních obyvatelstva, které válku přežilo. Smlouvy mírové k odstranění škod hmotných utvořili zvláštní komisi, komisi reparační, kdežto na ochranu statků osobních, tělesných i duševních, daly vzniknouti t. zv. Společnosti národů. Společnost tato zaručiti má totiž mír a bezpečnost k rozvoji součinnosti mezi národy, má udržovati veřejné vztahy mezinárodní založené na spravedlnosti a čestnosti, dále dbáti spravedlnosti a svědomitě zachovávat všechny smluvní závazky uložené smlouvami ve vzájemných stycích organisovaných národů. Uznávajíc pak, že obecný mír může spočívat jen na podkladě sociální spravedlnosti a že všechen vezdejší blahobyt spočívá zase jen na práci náležitě organisované, stvořila Společnost národů Mezinárodní ústav práce (Bureau International du Travail), jenž by soustřeďoval a oznamoval veškeré údaje vztahující se na mezinárodní úpravu poměrů pracovníků a řádů pracovních. Tomuto úkolu vyhovuje M. ú. p. prvním svazkem shora uvedeným, obsahujícím právní opatření všech států zeměkoule, která vydána byla v roce 1920, tedy po prvním zasedání Shromáždění práce (Conférence du Travail) v roce 1919 ve Washingtoně, a týkající se všech otázek, které byly na denním pořadu uvedené konference. Není možno vypočítávati všechny zákony a nařízení jednotlivých států, týkající se 8 hodinného dne pracovního anebo 48hodinného pracovního týdne, prostředků, jak předcházeti nezaměstnanosti a

čeliti jejím následkům, zaměstnání žen ať před či po porodu, ať při pracích nočních či při pracích škodlivých zdraví, zaměstnání dětí ať opět při práci noční ať při práci škodlivé zdraví či jde-li o stanovení věku, od něhož děti lze vůbec k práci připustiti, konečně i rozšíření a provedení mezinárodních úmluv, přijatých v Bernu 1906 a zákazu noční práce žen v průmyslu a o zákazu vůbec používatí bílého (žlutého) kostíku v zápalkovém průmyslu. Kromě toho shledáváme tam četná a více méně podrobná ustanovení o průmyslové a sociální hygieně. Zákonodárství naší republiky zastoupeno v této sbírce, zaujímající přes 1000 stránek úsporného tisku, zákony o práci domácí, o práci dětí, o závodních a revírních radách při hornictví na správě dolův a jejich podílu na čistém zisku a rozhodčích soudech hornických. Sbírká tato jest velice cennou a nepostrádatelnou pomůckou, právě to vademecum pro každého, kdo kráčí cestami moderní sociální politiky.

Dr. Lukáš.

Prof. Dr. Vladimír Slavík: Soudní lékařství pro mediky a právníky. Druhé, nové upravené vydání. Bursík a Kohout v Praze 1922.

Druhé vydání této známé knížky prof. Slavíka, kterou autor sám nazývá »vademecum pro lékaře a právníky«, obsahuje ne pouze přepracované a doplněné kapitoly soudního lékařství, nýbrž i také nové zákony a nařízení, které po převratu v československé republice byly vydány. pokud se týče částečně změn. Změny ty týkají se hlavně úrazového pojišťování, řízení o zbavení svéprávnosti a rozluky manželství.

Nejlépe podařeny jsou články thanatologické (otravy, smrti násilné, vražda dítěte, náhlé úmrtí), z nichž jest všude viděti velikou zkušenost autorovu.

Méně podařeny se zdají býti články klinické a zejména část psychiatrická, kterou by snad bylo lépe vůbec vynechati. Při dnešním stavu psychiatrie nelze na 35 stránkách podati ani medikům, tím méně právníkům něco cenného.

Zbytečné jsou v takové příruční knížce statistické tabulky počtu pitvaných sebevražd, vražd a vražd novorozenců, také seznam a výklad obrazů — dle mého náhledu — není na svém místě; bylo by lépe uvést text tento pod každým jednotlivým obrazem, aby studující nemusel teprve hledati vysvětlení v seznamu na konci knihy.

Pro příští vydání této — mezi českými mediky velmi oblíbené knížky — skoro jediné pomůcky pro ty, kteří neumějí ji-